

สรุปประเด็นคำถาม ต่อร่าง พรบ การได้มาซึ่ง ส.ว. พ.ศ.

ตามร่างรัฐธรรมนูญ (ฉบับผ่านประชามติ) ใน มาตรา 107 กำหนดให้วุฒิสภาประกอบด้วยสมาชิกจำนวนสองร้อยคน ซึ่งมาจากการเลือกกันเองของบุคคลซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ ประสบการณ์ อาชีพ ลักษณะ หรือ ประโยชน์ร่วมกัน หรือทำงานหรือเคยทำงานด้านต่าง ๆ ที่หลากหลายของสังคม โดยในการแบ่งกลุ่มต้องแบ่งในลักษณะที่ทำให้ประชาชนซึ่งมีสิทธิสมัครรับเลือกทุกคน สามารถอยู่ในกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งได้ และในวรรคสาม กำหนดให้การเลือก ส.ว. ดำเนินการตั้งแต่ระดับอำเภอ จังหวัด และประเทศ เพื่อให้สมาชิกวุฒิสภาเป็นผู้แทนปวงชนชาวไทยในระดับประเทศ

ประเด็นคำถามที่ 1: การแบ่งกลุ่มบุคคลผู้มีสิทธิสมัครรับเลือก ส.ว. ตามมาตรา 107 ควรแบ่งออกเป็นกี่กลุ่ม และวิธีการแบ่งกลุ่มควรเป็นอย่างไร เพื่อให้ประชาชนซึ่งมีสิทธิสมัครรับเลือกทุกคน สามารถอยู่ในกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งได้

ประเด็นคำถามที่ 2: การกำหนดจำนวนผู้ได้รับเลือกเป็น ส.ว. ในแต่ละกลุ่มบุคคล ตามมาตรา 107 ในระดับอำเภอ และระดับจังหวัด ควรกำหนดให้มีจำนวนเท่ากันทุกกลุ่ม เช่น ในระดับอำเภอ ให้กำหนดจำนวนผู้ได้รับเลือกในแต่ละกลุ่มไว้ กลุ่มละ 10 คน หรือ ควรกำหนดจำนวนให้สัมพันธ์กับจำนวนประชากรของแต่ละอำเภอ หรือแต่ละจังหวัด

ประเด็นคำถามที่ 3: “การเลือกกันเอง” ตั้งแต่ระดับอำเภอ จังหวัด และประเทศ ตามมาตรา 107 ควรกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการอย่างไรจึงจะเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ เพื่อให้เกิดความสุจริต เทียบธรรม และให้ได้สมาชิกวุฒิสภาเป็นผู้แทนปวงชนชาวไทยในระดับประเทศ (วิธีการเลือกกันเอง เช่น การเลือกไขว้กันระหว่างกลุ่ม, การจับสลากเพื่อรับเลือก, การเรียงลำดับคะแนนผู้สมัครรับเลือกซึ่งได้คะแนนมากที่สุดเรียงตามลำดับ)

ประเด็นคำถามที่ 4 (คำถามสำรอง กรณีที่เวลาเหลือ): ควรกำหนดระยะเวลาในการดำเนินการเลือกกันเอง ในแต่ละระดับอย่างไร เพื่อให้ได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา ให้เสร็จสิ้นโดยเร็ว